

Campanya electoral agressiva a Albania. Les dones cedeixen.

Escrit per Diana Chuli, corresponsal de Women in the City
dimarts, 26 d'abril de 2011 13:59

[Women in the City](#) [Llegiu l'original en italià a Woman in The City](#)

A Albània, aquests dies, s'ha obert un fort debat sobre les llistes electorals per a les eleccions que se celebraran el 8 de maig. El debat tracta el perquè el nombre de dones en les llistes és gairebé insignificant, malgrat la llei de quotes i sancions.

□

Una breu història de la Llei

Campanya electoral agressiva a Albània. Les dones cedeixen.

Escrit per Diana Chuli, corresponsal de Women in the City
dimarts, 26 d'abril de 2011 13:59

Després de la caiguda del règim comunista (1991) a Albània, com en altres antics països comunistes, es produeix un descens traumàtic del nombre de dones en les institucions estatals, al Parlament, al Govern, i també en els òrgans rectors dels partits polítics. Aquesta caiguda s'explica, per la difícil transició política i econòmica i social: la necessitat de sobreviure el trauma del canvi i la pobresa, ja que les dones han assumit la càrrega de la supervivència, i la confrontació política és molt agressiva i ofensiva.

Les associacions de dones, durant aquest llarg període de transició, també la societat en general, han reflexionat sobre aquest fenomen mitjançant el desenvolupament d'una estratègia que, després de tants anys, semblava donar els seus fruits. Les escoles varen organitzar classes de política per a les dones, campanyes de sensibilització a tot el país, i campanyes dels mitjans de comunicació. El Parlament albanès, i institucions i associacions internacionals, han desenvolupat una consciència de gènere sobre la condició de la dona en la societat, amb estratègies i intervencions nacionals.

El 2007, el Parlament albanès va aprovar la Llei de tràfic de accions i es va arribar fins un 30 per cent de dones en les llistes electorals.

Fou un èxit, després de molts anys de lluita contra el poder masclista, tradicionalista i conservador, i contra la mateixa por de la dona vers la seva capacitat de lideratge polític. Fou una victòria damunt dels prejudicis, els estereotips i les barreres contra el lideratge de les dones.

La llei establia que cada tres candidatures a la llista, dos noms han de ser d'un dels dos gèneres (dues dones i un home o dos homes i una dona). Aquest sistema permet un espai prou gran per a les dones candidates, que són nombroses. El Partit Socialista d'Albània va aprovar els seus estatuts en els quals el 50% de dirigents han de ser dones.

En realitat, però, succeí que a l'últim minut, al Parlament, els partits suggeriren "una petita correcció a la llei", posant "o" en la prestació dels noms dels dos gèneres. La proposta aprovada per majoria, i com a resultat de les eleccions de 2009 feu que només fossin el 17% de dones elegides al Parlament, en lloc de 30% inicialment previst per la llei de quotes. És millor que el 0,7% anterior, però encara lluny dels objectius fixats.

Campanya electoral agressiva a Albania. Les dones cedeixen.

Escrit per Diana Chuli, corresponsal de Women in the City
dimarts, 26 d'abril de 2011 13:59

Per a les properes eleccions locals s'aplicarà la llei de 2007, però les sancions previstes per a les partits que no compleixin són ridícules.

Sembla que aquesta vegada el conflicte durant la campanya ha frustrat la lluita de les dones per assegurar el nombre de candidates en els consells municipals i locals. Els partits - d'esquerra i de dreta - no atenen a les seves demandes, ni a les normes europees, que preveuen avançar en la Igualtat de Gènere.

Sembla que l'objectiu principal de cada un d'ells és guanyar com sigui. La mentalitat dels Balcans produeix aquest missatge: "...Perdrem la zona, el municipi, l'ajuntament", "...Quan la campanya és dura, les dones no poden guanyar contra "el fort". Però és precisament aquesta duresa i aquesta mentalitat la que pot empènyer les dones a l'agonia política, i a deixar de lluitar.

Crec que aquesta vegada no ha estat el conservadorisme i la discriminació per guanyar - la discriminació és només una conseqüència. Ha guanyat l'ansia de poder i el desig desenfrenat de guanyar-se un lloc. Les dones s'han perdut de sobte, ningú s'imaginava que després del clima positiu dels darrers anys, es tornés enrera. Ara - diuen els grups de dones-, haurien de motivar-se. Des de l'altra banda, aquest assumpte s'experimenta en la societat amb un fort sentiment d'injustícia i d'hipocresia política. Per tot arreu se sent, s'ha de començar de nou...